

Real Time
Art en temps real
28.01 - 10.04.2016

REAL TIME

Moon

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

SANTAMÒNICA

GMT-07
moscow / idaho

GMT-06
acapulco / mexico

GMT-05
miami / florida

GMT-04
port st charles / barbados

GMT-03
pernambuco / brazil

GMT-02
south georgia

GMT-01
santo antonio / cape verde

GMT 00
london / united kingdom

GMT+01
cosenza / italy

GMT+02
vilnius / lithuania

GMT+03
pelnaravodsk / russia

GMT+04
samara / russia

GMT+05
kuradzi island / maldives

GMT+06
tomsk / russia

GMT+07
pattaya / thailand

GMT+08
perth / australia

GMT+09
sashikawa / japan

GMT+10
brisbane / australia

Thomson and Craighead, *Horizon*, 2008. Foto cortesia dels artistes.

Real Time

Art en temps real

28.01 - 10.04.2016

Guillem Bayo

Clara Boj i Diego Díaz

Martin John Callanan

Grégory Chatonsky

Thierry Fournier

Varvara Guljajeva i Mar Canet

Rafael Lozano-Hemmer

Nicolas Maigret

Katie Paterson

Antoine Schmitt

Thomson and Craighead

Addie Wagenknecht

Carlo Zanni

Comissari: Pau Waelder

**PRESENT
CONTINUU**

En la nostra societat accelerada, el temps es converteix en una preocupació principal a mesura que intentem mantenir-nos al dia dels grans esdeveniments que tenen lloc a escala global i reaccionar-hi. Vivim en un estat de connexió permanent que ens porta a l'ansietat de formar part d'un present que no és el propi, sinó el que descriuen els mitjans de comunicació i les xarxes socials.

El terme *real time* «temps real» fa referència a la capacitat de mostrar i comunicar els esdeveniments, o reaccionar-hi en el moment en què es produeixen. Emprat comunament en informàtica, en els mitjans de comunicació i en tot tipus de narracions, denota un procés que es dona de forma sincronitzada amb el temps de l'espectador o usuari. Aquesta immediatesa es tradueix, per exemple, en la capacitat per interactuar amb un entorn virtual, informar sobre fets actuals o narrar una història en la qual el temps es desenvolupa de forma natural. El present individual es connecta amb un present extern o compartit, que ens impulsa a formar-ne part o emetre una resposta. El «temps real» es vincula així amb «ser aquí» o *Dasein* en la interpretació de Martin Heidegger, que fa referència a la relació entre l'individu i el seu entorn, i indica que tots estem lligats al món en què vivim i en què participem: ser i participar en el present és «ser en el món», formar part de tot allò que ens envolta o d'allò que considerem «el món» amb el qual ens relacionem. Avui en dia, aquest món s'ha ampliat gràcies a les xarxes de dades que constantment ens transmeten informació de tota mena, ja sigui del nostre àmbit més proper o de qualsevol punt del planeta.

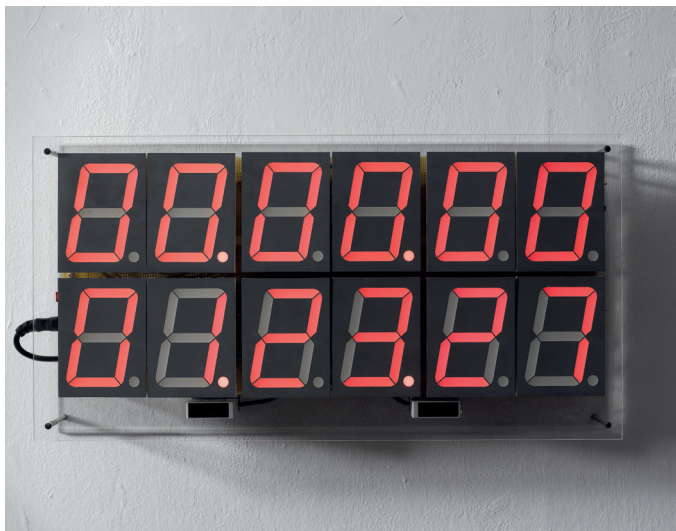
El concepte també ens porta a qüestionar què és el «temps real», com mesurem el temps i de quina manera aquesta mesura és relativa. Els diferents intents d'establir un «temps d'Internet», un horari universal que permeti ignorar els fusos horaris, exemplifiquen la voluntat d'adaptar el temps a les necessitats d'una societat global on res no s'atura. Amb tot, la percepció del pas de temps segueix sent subjectiva, determinada per l'entorn immediat i els processos mentals de cada individu.

Al món de l'art, el temps és un element crucial en un fet sovint ignorat: la durada de la contemplació de l'obra d'art per part de l'espectador. Com indica Boris Groys, mentre que en els formats artístics tradicionals (pintura, escultura, dibuix) el temps necessari per a la contemplació és determinat per l'usuari, l'art basat en processos temporals (nous mitjans, vídeo i *performance*) passa aquest control a l'obra. Habitualment, les obres d'art mostren un moment específic o una acció fitada en el temps, però què succeeix quan una obra es desenvolupa en el «present continu», en constant transformació i subjecta a un procés sense fi?

«REAL TIME. Art en temps real» presenta una selecció d'obres d'art contemporani en les quals el concepte de «temps real» té un paper principal, ja sigui pel qüestionament de la relativitat del temps, per l'ús de dades extreïtes en temps real d'Internet o per la seva intenció de crear una visió actual, «realista» i sempre canviant del temps en què vivim. Algunes de les obres seleccionades es nodreixen de la informació que apareix constantment en els mitjans de comunicació, mentre que altres extreuen dades de diferents fonts, estableixen un procés de producció en temps real o bé proposen un qüestionament de la nostra manera de mesurar el temps i relacionar-nos amb el present. Les tecnologies que fem actualment en la nostra vida quotidiana tenen un paper principal en aquestes peces, la qual cosa porta les reflexions sobre el temps a un àmbit molt proper a l'espectador, que en alguns casos pot interactuar amb l'obra i en uns altres ho fa sense saber-ho.

Pau Waelder

Curador

Guillem Bayo, %, 2007. Foto: David Bonet.

Guillem Bayo

%, 2007

Comptador digital

Un comptador mostra a l'espectador els segons, els minuts, les hores, els dies i els mesos que fa que observa l'obra. Un cop que l'espectador se'n va, el comptador torna a zero i comença a comptar de nou quan un altre espectador se situa davant la peça per a observar-la. Aquesta obra ironitza amb la necessitat constant d'atenció i la seva quantificació. Però també porta el públic a contemplar la seva pròpia observació, mesurada en temps: quin és el temps que dedica l'espectador a veure una obra? La interacció que s'estableix entre el comptador i la persona que l'observa inverteix paradoxalment la relació entre espectador i obra, i l'activitat de l'obra és generada per l'atenció que rep d'algú que, en definitiva, s'està contemplant a si mateix.

Clara Boj i Diego Díaz, *Las calles habladas*, 2013. Foto cortesia dels artistes.

Clara Boj i Diego Díaz

Las calles habladas, 2013

Performance i programari per a Android i iOS

Las calles habladas és un experiment sonor de narrativa geolocalitzada que es construeix en temps real amb la informació trobada a Internet amb relació als carrers que es van transitant. Una aplicació per a telèfon intel·ligent creada pels artistes facilita a l'usuari una ruta aleatòria a la ciutat a partir del punt en el qual es troba. En caminar pels carrers, l'usuari sent la informació textual publicada a Internet amb relació al punt geogràfic on es troba i els noms dels carrers. Per a aquesta mostra, els artistes han recorregut diversos barris de Barcelona amb diferents nivells socioeconòmics, per tal de reflectir les diferències en la informació generada per zona.

L'espectador pot portar a terme la seva pròpia exploració urbana descarregant de forma gratuïta l'aplicació *Las calles habladas* per a Android i iOS. Només cal capturar aquest codi QR amb el telèfon i seguir les instruccions.

Martin John Callanan, *Departure of All*, 2013. Foto: MJC. Cortesia de l'artista.

Martin John Callanan

Departure of All, 2013

Obra en xarxa

Aquesta peça consisteix en una pantalla en què es mostren, com en un panell d'informació de la terminal d'un aeroport, totes les sortides de vols que es produeixen actualment en els aeroports internacionals de tot el món. La informació, recollida en temps real, es mostra a la pantalla en un llistat que recull l'hora de l'enlairament, la ciutat d'origen, la de destí i el codi del vol. El llistat es va actualitzant constantment, a mesura que s'enlairen més i més avions a diferents punts del planeta a un ritme de dos o tres cada cinc segons. Els milers de persones que es desplacen en avió cada dia sumen col·lectivament una població de més de 400.000 viatgers que es troben a trenta mil peus d'altura en tot moment. Si les ciutats descriuen una xarxa de connexions a escala mundial, la ràpida progressió del llistat ens parla d'una societat caracteritzada per la dispersió i la velocitat.

Martin John Callanan, *I Wanted to See All of the News from Today*, 2007. Foto: M.J.C. Cortesia de l'artista.

Martin John Callanan

I Wanted to See All of the News from Today, 2007

Obra en xarxa

Un programari elaborat per l'artista captura cada dia les primeres pàgines de centenars de diaris de tot el món i les mostra simultàniament, en una progressió sense fi. Més de 600 primeres planes de publicacions de sis continents mostren els fets més rellevants de l'actualitat en una acumulació de dades visuals que resulta, en definitiva, il·legible. Només els esdeveniments de gran ressò es poden identificar en la repetició d'una mateixa imatge o un nom en els diferents rotatius, que en el seu conjunt fan la impressió d'un enorme cor de veus individuals i sovint dissonants. L'artista no pretén, per tant, facilitar una informació concreta, sinó exposar la saturació d'informació a què ens veiem sotmesos com a resultat de la necessitat d'estar assabentats de tot el que passa, en tot moment.

Grégory Chatonsky, *Capture*, 2010-2015. Foto cortesia de XPO Gallery i Grégory Chatonsky.

Thierry Fournier, *Ecotone*, 2015. Foto cortesia de l'artista.

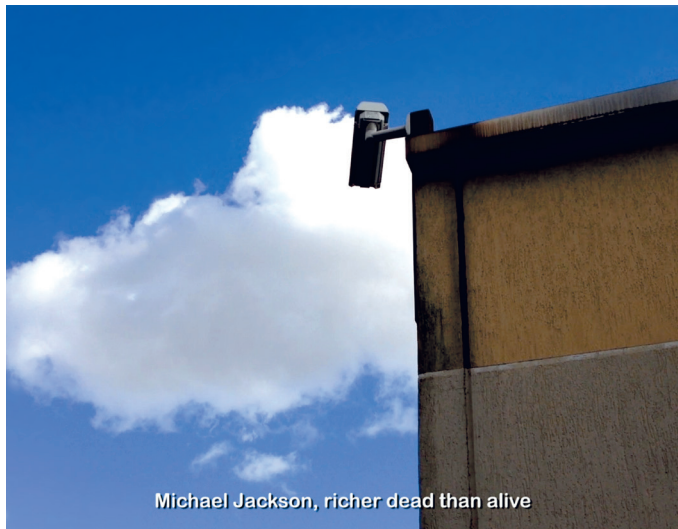

Thierry Fournier

Ecotone, 2015

Videoprojecció amb dades en temps real

Ecotone genera un paisatge infinit a partir de la captura de tuits en temps real, llegits per veus sintètiques. Els tuits escollits expressen desitjos: «voldria», «m'agradaria», «seria genial que...». Cada tuit genera una muntanya en el paisatge virtual que es desplaça lentament cap a l'espectador. En conjunt, els missatges extrets del seu context creen una imatge abstracta dels desitjos, les insatisfaccions i els anhels que experimenten les persones al nostre voltant en el moment en què s'observa la peça i, al mateix temps, ens fan participar del procés catàrtic que suposa compartir amb altres aquelles ambicions no satisfetes. La peça genera un procés infinit i efímer que ens ofereix una impressió subtil i passatgera del temps present.

Michael Jackson, *richer dead than alive*

Thierry Fournier, *Precursion*, 2014. Foto cortesia de l'artista.

Thierry Fournier

Precursion, 2014

Instal·lació en xarxa i in situ

Un programa combina de forma aleatòria fragments de vídeo enregistrats als voltants de l'Arts Santa Mònica amb notícies obtingudes en temps real i fragments de les bandes sonores de films de Hollywood. D'aquesta manera genera un vídeo infinit, en combinar aquests tres elements. L'estratificació resultant de significats (de vegades còmica i d'altres tràgica) mostra una forma generalitzada de narració que comparteixen els telenotícies, reality shows i films blockbuster, sempre centrada en la imminència de l'esdeveniment o el desastre: es tracta de l'economia de l'atenció en funcionament. *Precursion* revela doncs de quina manera la nostra percepció del present és modelada pels mitjans de comunicació.

Rafael Lozano-Hemmer, *Zero Noon*, 2013. Foto: Carroll/Fletcher.
Cortesia de l'artista i la galeria Carroll/Fletcher.

Rafael Lozano-Hemmer

Zero Noon, 2013

Pantalla HD, ordinador, programari específic, circuits electrònics

Un rellotge digital marca l'hora emprant tota mena de sistemes de referència, com ara la quantitat de defuncions per tabac als EUA, la mitjana de transaccions comercials diàries al Brasil o el nombre d'espècies animals que s'extingeixen cada dia. Una única agulla gira a una velocitat proporcional al ritme amb què van augmentant aquestes xifres a mesura que passa el temps. Cada cop que l'agulla fa una volta completa, el rellotge emet un so discret, que es repeteix amb més o menys freqüència en funció de l'estadística emprada. A les 12 del migdia, el rellotge es posa a zero i torna a començar; canvia de color i compta el temps amb un valor de referència nou. Les dades emprades s'obtenen en temps real de diverses fonts fiables d'Internet, per la qual cosa el rellotge, a més de marcar el pas del temps d'una manera particular, reflecteix el món en què vivim mitjançant l'exposició de dades numèriques simples, actualitzades constantment.

Varvara Guljajeva i Mar Canet, *The Rhythm of the City*, 2011. Foto cortesia dels artistes.

Varvara Guljajeva i Mar Canet

The Rhythm of the City, 2011

Instal·lació en xarxa

Aquesta obra reflecteix l'ús de les xarxes socials en una instal·lació que representa l'activitat social a la xarxa en el context de determinats nuclis urbans. Deu metrònoms marquen el ritme de la vida digital en deu ciutats: les dades de les principals xarxes socials són obtingudes en temps real i transferides als objectes, que adapten el seu moviment al nombre de tuits, *posts*, *likes* i altres interaccions en les xarxes. L'obra fa visible i audible (la sonoritat és un aspecte important de la peça) l'activitat dels usuaris de Facebook, Twitter i YouTube, que contextualitza en les ciutats de diferents països. Inspirats en la recerca de Marc i Helen Bornstein sobre la relació entre les dimensions d'una ciutat i la velocitat amb què caminen els seus habitants, els artistes exploren l'acceleració de la vida a les grans metròpolis, que no dormen mai.

Varvara Guljajeva i Mar Canet, *The Rhythm of the City*, 2011. Foto cortesia dels artistes.

Nicolas Maigret, *Predictive Art Bot*, 2015. Foto: N.Maigret. Cortesia de l'artista.

Nicolas Maigret

Predictive Art Bot, 2015

Panell LED, ordinador, 180 x 40 cm.

El compte de Twitter @PREDARTBOT publica constantment titulars de possibles articles sobre obres d'art que no existeixen (encara). Un programari creat per l'artista els genera de forma automàtica a partir de l'anàlisi i la transformació d'articles reals publicats en webs sobre art i cultura digital (the Creators Project, Wired, Motherboard, We Make Money Not Art, Neural...). L'obra ofereix així «l'art de demà, avui» mitjançant un procés autònom que no té fi. Presentats en un gran panell de LED, els tuits parlen de la necessitat d'estar al corrent de l'art que es fa avui i del ritme accelerat que imposen les innovacions tecnològiques constants.

Nicolas Maigret, *The Pirate Cinema*, 2012-2014. Foto: N.Maigret. Cortesia de l'artista.

Nicolas Maigret

The Pirate Cinema, 2012-2014

Videoprojecció

Aquesta és una instal·lació basada en un programari d'intercepció de dades: els fragments d'arxius que es descarreguen en temps real en una xarxa P2P es mostren a mesura que són descarregats. Un sistema automatitzat descarrega els torrents més vistos, projecta les dades interceptades i les esborra a continuació. D'aquesta manera, en la pantalla se succeeixen fragments breus de continguts audiovisuals (amb prou feines uns segons de nombrosos films, sèries de televisió, etc.) sense cap tipus d'ordre, que generen un flux continu d'informació sobre l'activitat a Internet. Una possible narració es crea en la ment de l'espectador, que procura vincular una imatge amb una altra: aquesta narració se situa en el present més absolut, i és un simple reflex de la descàrrega de tota mena d'arxius en el mateix moment en què s'està observant la peça. Aquesta successió d'imatges sense fi també incita a reflexionar sobre la xarxa mateixa, el nostre consum de continguts audiovisuals i la possibilitat de seguir i registrar qualsevol forma d'intercanvi de dades, en tot moment.

FROM: INDIA 122.179.91.149

TO: GREECE 46 183 189 18

Antoine Schmitt. *Time Slip*, 2008. Foto cortesia de l'artista.

Antoine Schmitt

Time Slip, 2008

Instal·lació en xarxa

Una pantalla LED mostra notícies actuals, però canviant el temps verbal: «La caixa negra de l'avió rus abatut a Turquia estarà danyada»; «L'OM guanyarà el PSG 3 a 0»; «La borsa caurà un 5,6%»... Tret de la transformació del temps verbal, les notícies són autèntiques i extretes en temps real de diverses fonts d'Internet. *Time Slip* proposa amb aquesta modificació de la informació que ens arriba pels mitjans de comunicació una reflexió sobre la noció de destí i el determinisme que poden induir certes conviccions àmpliament difoses. L'espectador llegeix un seguit de notícies que aparentment preveuen el futur, cosa que el porta a qüestionar la suposada autoritat d'aquest canal de comunicació i la manera en què descriu la realitat. La peça es troba instal·lada a la porta d'entrada de l'Arts Santa Mònica, on queda relativament deslligada de l'espai expositiu i, per tant, pot ser confosa amb un rètol informatiu real.

Katie Paterson, *Timepieces (Solar System)*, 2014. Foto: John McKenzie.
Cortesia de l'artista i Ingleby Gallery.

Katie Paterson

Timepieces (Solar System), 2014

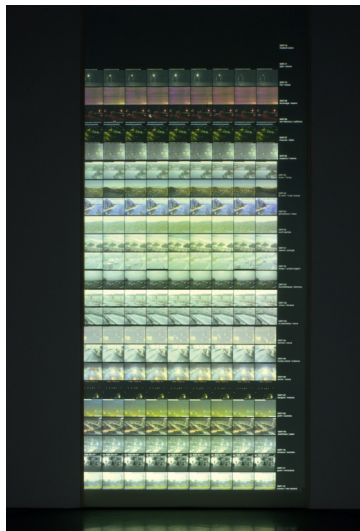
Rellotges modificats

Treballant amb un equip d'astrònoms, l'artista va confeccionar nou rellotges que mostren l'hora als diferents planetes del sistema solar, en funció del que dura un «dia» (una rotació completa del planeta) en cada un d'ells. Els rellotges es mouen en funció d'aquesta duració, per la qual cosa alguns són més ràpids que el rellotge terrestre i altres tan lents que semblen aturats (les duracions de cada dia són: Mercuri, 4.223 hores; Venus, 2.802 hores; la Terra, 24 hores; la Lluna, 708 hores; Mart, 24 hores i 40 minuts; Júpiter, 9 hores i 56 minuts; Saturn, 10 hores i 39 minuts; Urà, 17 hores i 14 minuts; Neptú, 16 hores i 6 minuts). El fet que un dia a Venus sigui equivalent a 116 dies terrestres ens recorda que la nostra forma de mesurar el temps és relativa i ens porta a pensar més enllà dels paràmetres del nostre planeta.

Katie Paterson, *Timepieces (Solar System)*, 2014. Foto: John McKenzie.
Cortesia de l'artista i Ingleby Gallery.

Thomson and Craighead, *Horizon*, 2008. Foto cortesia dels artistes.

Thomson and Craighead

Horizon, 2008

Instal·lació en xarxa

L'obra és descrita pels artistes com un «rellotge narratiu» format per imatges de càmeres web situades en cada zona horària del món, que es mostren en temps real. La sèrie d'imatges es pot llegir com el guió il·lustrat d'una narració sobre el món o com una mena de rellotge solar format per instantànies descarregades de la xarxa. En aquesta obra els artistes presenten el pas del temps com una seqüència d'imatges i simultàniament ens ofereixen un paisatge global. La gradació de llum entre les diferents regions del món il·lustra el fet que la percepció que hom té del temps és subjectiva pel fet que, a cada moment, persones de punts distants del planeta experimenten diferents hores del mateix dia o de dies diferents.

Addie Wagenknecht, *Share the Sky*, 2015. Foto: Justin Ouellette.
Cortesia de l'artista i Electric Objects, Nova York.

Addie Wagenknecht

Share the Sky, 2015

Obra en xarxa

Aquesta peça consisteix en una composició visual formada per un degradat de colors en una pantalla. L'artista ha creat un programa que estableix el color del cel en dos punts diferents del món a partir dels codis postals d'una sèrie d'usuaris i les informacions sobre l'estat del temps i l'hora del dia o la nit obtingudes en temps real a Internet. El resultat és una composició aparentment abstracta que canvia constantment i reflecteix el context en què es troben dues persones anònimes del nostre planeta, així com allò que les separa. La peça ha estat creada per a l'EO1, un dispositiu digital creat per Electric Objects per a la presentació d'art digital. L'EO1 és una pantalla amb un ordinador integrat i connexió a Internet que es pot penjar a la paret com un quadre.

Carlo Zanni, *The Fifth Day*, 2009. Foto cortesia de l'artista.

Carlo Zanni

The Fifth Day, 2009

Seqüència de fotografies manipulades per dades obtingudes a la xarxa

Una seqüència de deu fotografies mostra un viatge en taxi a la ciutat d'Alexandria (Egipte). Les imatges es presenten amb música de Kazimir Boyle, compositor de bandes sonores de cinema, i evocuen un tràiler d'un film d'acció. Les fotos, emperò, no són estàtiques, sinó que són editades en temps real en funció d'una sèrie de dades sobre Egipte, com són la proporció d'escons ocupats per dones al parlament o l'índex de percepció de corrupció, així com dades referents a l'usuari que observa les imatges, com ara el país des del qual accedeix a la peça o l'identificador (IP) del seu ordinador. Diversos elements de les imatges (un vianant, un calefactor, un edifici, un taxímetre) es modifiquen contínuament en funció de les variacions en aquestes dades. L'obra elabora una ficció que, no obstant, reflecteix, d'una manera subtil, dades reals del present més actual.

Carlo Zanni, *My Country is a Living Room*, 2011. Foto cortesia de l'artista.

Carlo Zanni

My Country is a Living Room, 2011

Instal·lació i llibre

Amb motiu del 150è aniversari de la unificació d'Itàlia, Zanni va crear el 2011 aquest projecte, que es va desenvolupar com una obra generativa a Internet i un llibre de publicació a demanda. L'artista va emprar el programari Google Scribe per elaborar de manera automàtica un poema sobre el seu país. Zanni només escrivia les primeres paraules (en negreta) i el programa suggeria la continuació del text. D'aquesta manera, es generà un poema que parla d'una manera sorprenentment directa sobre la corrupció política i una societat absorbida pel consumisme. Zanni va traduir el poema a 57 idiomes emprant el programari Google Translate i va editar un llibre. El poema creat amb Google Scribe es reescribia constantment, incorporant petites transformacions que responien a les «decisions» del programari, en temps real. L'agost del 2012, Google va eliminar el programari Scribe, per la qual cosa el poema ha quedat congelat en el moment en què es va crear. La instal·lació mostra les 111 versions del poema original en anglès i una versió en català produïda per l'Arts Santa Mònica per a aquesta exposició.

Avui seré una part dels produ

Estic una mica confós sobre la
grups de pacients.

Per ser honest no sé què fer a
l'únic que no es pot permetre
projecte.

Mr.LivingRoom havia robat el
privat i el sector públic.

ctes.

a diferència entre els dos

amb el fet que els dos no és
el luxe de pagar pel cost del

ls diners del govern i el sector

Real Time. Art en temps real

Exposició, Arts Santa Mònica, 28.1 – 10.4.2016

Activitats

Divendres 22 de gener, 19 h. Sala d'actes.

Presentació instal·lació

Grégory Chatonsky, Capture: la creació com a sobreproducció.

11, 12 i 13 de febrer, de 17 a 20 h. Espai residència.

Taller

Clara Boj i Diego Díaz, Las calles habladas.
La ciutat i els seus ecos digitals.

Dijous 10 de març, 20 h. Claustre.

Performance

Nicolas Maigret, The Pirate Cinema: Live

Divendres, 18 de març, 19 h. Sala d'actes.

Taula rodona

Raquel Herrera, Vanina Hoffman i Pau Waelder, Art en temps real: narracions i arxius del present continu.

Arts Santa Mònica

Direcció

Director Jaume Reus

Exposicions

Coordinació general Fina Duran Riu

Edicions Cinta Massip

Direcció tècnica Xavier Roca

Activitats

Coordinació general Marta Garcia

Àrea tècnica Eulàlia Garcia

Coordinació audiovisual Lorena Louit

Relacions externes Alicia Gonzalez i Jordi Miras

Administració

Responsable de gestió Cristina Güell

Àrea d'exposicions Mònica Garcia Bo

Secretaria de direcció Chus Couso

Comunicació

Premsa i difusió Neus Purtí

Web i xarxes socials Cristina Suau

Exposició

Comissariat Pau Waelder

Disseny gràfic hastalastantas

Muntatge GAMI SCL

Traduccions Ampersand

Amb la col·laboració d'Hangar.org

Arts Santa Mònica
Centre de la creativitat

La Rambla, 7
08002 Barcelona
T 935 671 110
artssantamonica.gencat.cat

Entrada lliure

De dimarts a dissabte, d'11 h a 21 h
Diumenges i festius, d'11 h a 17 h
Dilluns tancat

Visites guiades sense inscripció prèvia

Dissabtes a les 18 h i diumenges a les 12 h

Grups

Contactar:
T 935 671 110
coordinacioasm@magmacultura.com

Patrocina:

